

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové, v právní věci žalobce **Ing. K.Š.**, zastoupeného JUDr. Markem Görgešem, advokátem se sídlem Plzeň, Žižkova 52, proti žalovanému **Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, za účasti osoby zúčastněné na řízení Obec Mladý Smolivec, se sídlem Mladý Smolivec 95, zastoupené JUDr. Andreou Rečkovou, advokátkou se sídlem Plzeň, Malá 6, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.9.2012, č.j. DSH/10462/12,

t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené rozhodnutí.

Žalobce se žalobou domáhal rozhodnutí žalovaného ze dne 10.9.2012, č.j. DSH/10462/12 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Nepomuk (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 16.5.2012, č.j. DOP/864/2012-Čas (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení „ukončeného dne 7.4.2010 rozhodnutím – stavebním povolením na stavbu „Cyklostezka – Formanská stezka, Starý Smolivec – Dožice, dl. 2950 m“, které vydal zdejší úřad a které

nabylo právní moci dne 12.5.2010, kdy žádost o obnovu řízení podal dne 16.5.2012 podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu pan K.Š.“.

II. Žaloba.

Žalobce žalobu odůvodnil pěti žalobními body.

V prvním žalobním bodu žalobce namítal, že zahájení původního správního řízení i vydání rozhodnutí bylo oznamováno veřejnou vyhláškou. Správní orgán v původním správním řízení přitom nijak tento způsob doručení neodůvodnil a nezkoumal, zda jsou splněny podmínky pro doručování veřejnou vyhláškou. Žalobce konstatoval, že má za to, že nebyly splněny podmínky pro doručování veřejnou vyhláškou, když i) účastník řízení není osobou neznámého pobytu ve smyslu § 25 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, správního řádu a jeho identifikaci lze bez potíží zjistit z evidence katastru nemovitostí, ani ii) nebylo prokázáno, že se jedná o řízení s velkým počtem účastníků (více než 30) ve smyslu § 144 správního řádu.

Ve druhém žalobním bodu žalobce namítal, že žalovaný námitku žalobce obsaženou v návrhu na obnovu řízení týkající se nesprávnosti doručení, v napadeném rozhodnutí posoudil nesprávně a v rozporu se zákonem, když uvedl, že „*stavební úřad není oprávněn doručovat na dodejku ve smyslu správního řádu a § 115 stavebního zákona na adresy těchto subjektů a ostatním účastníkům řízení, kteří mají své pozemky „jen“ v sousedství povolované stavby*“.

Ve třetím žalobním bodu žalobce namítal, že každé podání má být podle § 37 správního řádu posuzováno podle své skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Žalovaný v napadeném rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, nijak nezkoumal, zda podání žalobce není ve skutečnosti odvoláním proti prvoinstančnímu rozhodnutí ve smyslu § 84 odst. 1 správního řádu, neboť žalobci nebyla rozhodnutí v řízení řádně doručována a zda k němu tímto způsobem neměl přistupovat.

Ve čtvrtém žalobním bodu žalobce namítal, že správní orgán taktéž nezkoumal, zda zde nejsou důvody pro zahájení přezkumného řízení, k čemuž je povinen podle § 92 správního řádu. Žalobce, mimo jiné i z důvodu nesprávnosti v doručování, podal dne 15.10.2012 podnět žalovanému k zahájení přezkumného řízení. Ten však přípisem ze dne 31.10.2012 žalobci sdělil, že přezkumné řízení nebude zahájeno. Nezbyvá mu tedy, než podat tuto žalobu.

V pátém žalobním bodu žalobce namítal, že v souvislosti s nesprávným vyhodnocením námitky doručení žalovaný též nesprávně posoudil, zda se námitka žalobce týkající se znemožnění přístupu na pozemky je či není novou skutečností, kterou žalobce nemohl v původním správním řízení uplatnit. Námitka žalobce stran znemožnění jeho přístupu k pozemkům a jeho řádná účast ve stavebním řízení přitom může mít zásadní vliv na vydané rozhodnutí v původním řízení, a to z následujících důvodů. Žalobce je vlastníkem nemovitostí - pozemků v k.ú. Starý Smolivec, zapsaných na LV 42, a pozemků v k.ú. Radošice, zapsaných na LV 163, které jsou vedené Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště Nepomuk, které se nacházejí podél předmětné stavby. Pozemky ve vlastnictví žalobce slouží

jako zemědělské pozemky a dále k plnění funkcí lesa. Účastník řízení na těchto pozemcích hospodář. Přístup a příjezd k pozemkům žalobce byl historicky zajištěn po pozemcích, které jsou dotčeny stavbou cyklostezky, tj. pozemcích pare. č. 895, 896 v k.ú. Starý Smolivec, pare. č. 922, 923 k.ú. Mladý Smolivec, pare. č. 1154 v k.ú. Radošice, pare. č. 790, k.ú. Dožice. Přístupové pozemky užíval žalobce od nepaměti k jízdě motorovými vozidly včetně traktorů a další zemědělské techniky za účelem příjezdu k pozemkům ve svém vlastnictví. Příjezd k pozemkům žalobce není možné zajistit jinak. Podle vydaného stavebního povolení má na přístupových pozemcích vybudována cyklostezka. Cyklostezka má být označena svislým dopravním značením. Podle § 10 odst. 1 písm. k) vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů, kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, je na komunikaci označené jako Stezka pro cyklisty (č. C 8a) zakázáno užívání jiným účastníkům provozu, než pro které je tento pruh nebo stezka určena. Zřízením cyklostezky by tedy příjezd motorovými vozidly k pozemkům žalobce byl zcela znemožněn. Jak je výše uvedeno, příjezd k pozemkům žalobce není možné zajistit jinak. Veřejný zájem na zřízení cyklostezky logicky nemůže převyšovat veřejný zájem na zachování veřejně přístupné pozemní komunikace využitelné k chůzi a jízdě všemi účastníky silničního provozu bez omezení, tedy právě i cyklisty. Podle názoru žalobce stavební úřad postupoval v rozporu se zákonem, pokud nezjistil dostatečně, zda stavba neovlivní užívání pozemní komunikace. Stavební úřad si v řízení o vydání napadeného rozhodnutí nevyžádal stanovisko silničního správního úřadu. Žalobce si je vědom možnosti podat podnět k zahájení přezkumného řízení, i z tohoto důvodu tak učinil podáním ze dne 15.10.2012. Krajský úřad Plzeňského kraje však přípisem ze dne 31.10.2012 sp.zn. 2732/DSH/12 žalobci sdělil, že přezkumné řízení nebude zahájeno. Žalobce má za to, že jim uplatněná námitka by mohla odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem původního správního řízení.

III.

Vyjádření žalovaného.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že dne 2.3.2012 byla podána stavebníkem, Obcí Mladý Smolivec, v souladu s § 115 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení na předmětnou stavbu včetně prodloužení lhůty k dokončení stavby do 31.12.2013. Prvoinstanční orgán následně vydal dne 5.3.2012 oznámení o zahájení správního řízení formou veřejné vyhlášky ve smyslu § 25 a § 144 správního řádu, a to vzhledem k tomu, že se jedná o řízení s velkým počtem účastníků, tj. řízení s více jak 30 účastníky. Oznámení o zahájení správního řízení v předmětné záležitosti bylo vyvěšeno v souladu s § 26 správního řádu jak na úřední desce Obecního úřadu Mladý Smolivec, tak i na úřední desce Městského úřadu Nepomuk. Dotčené úřady obdržely uváděnou písemnost samostatně doručením na dodejku včetně žadatele - Obce Mladý Smolivec. Rovněž účastníkům stavebního řízení, Plzeňskému kraji a ČR - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových bylo doručováno navíc poštou na dodejku a dále veřejnou vyhláškou. Důvodem tohoto konání prvoinstančního stavebního úřadu byla dle jeho vyjádření v případě ČR - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových skutečnost, že v době vydání rozhodnutí byla mezi Obcí Mladý Smolivec a uvedeným úřadem uzavřena jen smlouva na použití pozemků p.č. 885 a p.č. 886 v k.ú. Starý Smolivec pro předmětnou stavbu. V současné době je již Obec Mladý Smolivec vlastníkem uvedených pozemků a obdobně jím je i vlastník silnice 11/177, Plzeňský kraj. Z detailu projektové dokumentace je zřejmé, že stavba Cyklostezky -

Formanská stezka v místě křížení bude evidentně dotčena na pozemku silničního tělesa 11/177. Po dokončení stavby se předpokládá provedení majetkového vypořádání mezi Plzeňským krajem a Obcí Mladý Smolivec. Uvedené skutečnosti však neopravňují prvoinstanční stavební úřad zasílat písemnosti přímo na dodejku ve smyslu správního řádu a § 115 stavebního zákona na adresy těchto subjektů a ostatním účastníkům správního řízení ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu, což jsou v tomto případě mimo jiné i vlastníci sousedních pozemků. Těmto účastníkům řízení je doručováno formou veřejné vyhlášky. Žalovaný je toho názoru, že účastníkům stavebního řízení bylo doručováno veřejnou vyhláškou a duplicitně bylo doručeno poštou na dodejku Plzeňskému kraji a ČR - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Žalovaný se však nedomnívá, že by tak došlo v tomto směru k nerovnosti mezi účastníky stavebního řízení. Je nutno si uvědomit, že oba tyto subjekty o tomto záměru již věděly ještě před zahájením stavebního řízení, neboť s nimi tato skutečnost byla projednána v rámci projektové přípravy ze strany projektanta a následně i stavebníkem (Obcí Mladý Smolivec). Tato organizace dle zřizovací listiny v té době mohla zastupovat v tomto stavebním řízení Plzeňský kraj ČR - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových o připravované stavbě rovněž věděl. Skutečnost, že právě uvedeným účastníkům řízení bylo navíc doručováno v předmětném stavebním řízení na dodejku, nemohla mít vliv na nerovnost mezi účastníky předmětného stavebního řízení. Žalovaný v tomto směru nevidí důvod na zrušení rozhodnutí ze dne 3.4. 2012 o prodloužení platnosti stavebního povolení na stavbu „*Cyklostezka - Formanská stezka, Starý Smolivec, dl. 2950 m*“ v rámci přezkumného řízení. Prvoinstanční orgán, jako příslušný speciální stavební úřad, vydal dne 7.4.2010 veřejnou vyhláškou stavební povolení na stavbu „*Cyklostezka - Formanská stezka - Starý Smolivec - Dožice dl. 2950 m*“, které následně nabylo právní moci. Stavebník, Obec Mladý Smolivec, od samého počátku, již při zpracování příslušné projektové dokumentace počítal s tím, že z cyklistické stezky bude zároveň zajišťováno i obhospodařování okolních pozemků. Tomu odpovídají jednak předdimenzované konstrukční vrstvy včetně rozšíření cyklistické stezky nad rámec stanovený příslušnou ČSN. Zároveň na jednotlivé sousední zemědělské a lesní pozemky jsou buď upraveny, nebo nově navrženy hospodářské sjezdy. Všechna tato opatření směřují k jednomu jedinému, aby cyklistická stezka mohla být i zároveň dle potřeby používána i pro obhospodařování okolních pozemků. S touto skutečností od počátku počítá stavebník Obec Mladý Smolivec i s vědomím, že stavba cesty dle názoru žalovaného je finančně náročnější oproti klasickému řešení jen pro cyklistickou stezku, a to přibližně o 50 %, tj. v řádu milionů Kč. Od samého počátku počítají jak příslušný správní orgán – Městský úřad Nepomuk, odbor dopravy, tak i Obec Mladý Smolivec s tím, že pro vlastníky sousedních nemovitostí za účelem obhospodařování pozemků budou vydány výjimky ze stanovené místní úpravy provozu na cyklistické stezce v souladu s § 77 zákona č. 361/2000 Sb., odst. 6., a to na delší dobu (1 rok) pro jednotlivá vozidla (traktory, kombajny a pod.). Tento úmysl deklarovala i Obec Mladý Smolivec ve svém vyjádření ze dne 1.11.2012. Určitým problémem (spíše však teoretickým) tak může být pouze skutečnost, že tyto výjimky nelze zakotvit do stavebního povolení, neboť jak stanovení místní úpravy na pozemních komunikacích, tak i případné výjimky z této místní úpravy se řeší dle zákona č. 361/2000Sb., nikoli podle stavebního zákona. Navíc u dopravních staveb se stanoví místní úprava na dané místní komunikaci, v tomto případě cyklistické stezce, až těsně před její kolaudací. Z tohoto důvodu, lze výjimky z místní úpravy stanovit až po kolaudaci stavby, případně v těsné návaznosti. Jediným úkonem, který budou muset vlastníci sousedních zemědělských a lesních pozemků provést je, že v příslušném časovém předstihu požádat příslušný úřad (Městský úřad Nepomuk, odbor dopravy, tento odbor již vydával předmětné stavební povolení) o udělení

výjimky z místní úpravy na cyklistické stezce za účelem obhospodařování svých pozemků sousedících s cyklistickou stezkou. Z uvedeného je patrné, že k žádné újmě žalobce ani dalších vlastníků sousedních pozemků nemůže dojít.

IV.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení.

Osoba zúčastněná na řízení se ve svém vyjádření postavila na stranu žalovaného.

V.

Vyjádření účastníků a osoby zúčastněné na řízení při jednání.

Účastníci řízení i osoba zúčastněná na řízení při jednání setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

VI.

Posouzení věci soudem.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

Soud neshledal důvodným první žalobní bod.

Jak vyplývá z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, v jehož závěru bylo uvedeno, že „vzhledem k tomu, že žalobce mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení, rozhodl správní orgán tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí“, byla žádost žalobce o obnovu řízení zamítnuta z důvodu uvedeného v ustanovení § 100 odst. 2 věta druhá správního řádu. Obdobný závěr učinil taktéž žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že „žalobce neuvedl žádnou z jemu dříve neznámých skutečností, kterou nemohl uplatnit v době vedení předmětného stavebního řízení, v rámci odvolacího řízení“.

Podle § 100 odst. 2 věta druhá správního řádu se obnovy řízení nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení.

Žalobce spojoval nesplnění podmínek pro postup podle citovaného ustanovení s námitkou nesprávnosti doručení stavebního povolení.

Jak vyplývá z rozhodnutí prvoinstančního orgánu ze dne 7.4.2010, č.j. DOP/400/2010-Čas, tímto rozhodnutím bylo vydáno „stavební povolení na stavbu – Cyklostezka – Formanská stezka – Starý Smolivec – Dožice dl. 2950 m na pozemcích par. č. 895, 896 v katastrálním území Starý Smolivec, parc. č. 922, 923 v katastrálním území Mladý Smolivec, parc. č. 1154 v katastrálním území Radošice, parc. č. 790 v katastrálním území Dožice“. Toto rozhodnutí bylo doručováno veřejnou vyhláškou. Obdobně tomu bylo i v případě rozhodnutí prvoinstančního orgánu ze dne 3.4.2012, č.j. DOP/345/2012-Čas, kterým došlo k prodloužení platnosti stavebního povolení.

S ohledem na námitku žalobce tak bylo nezbytné se vypořádat s tím, zda z jím uváděných důvodů zde byly či nebyly dány podmínky pro doručování rozhodnutí formou veřejné vyhlášky.

Podle § 25 odst. 1 správního řádu se osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje veřejnou vyhláškou. Mezi tyto další případy patří řízení s velkým počtem účastníků. Podle § 144 odst. 1 správního řádu nestanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky.

Jak vyplývá ze „*Seznamu sousedních pozemků*“, který je součástí projektové dokumentace, a na kterém jsou podle jednotlivých katastrálních území uvedeni vlastníci zde vyjmenovaných sousedních pozemků, účastníky správního řízení, konkrétně „*mezujících sousedů*“, bylo mnohem více než 30.

Odkazem na obsah této listiny tak nelze dospět k jinému závěru, než tomu, že s ohledem na počet účastníků řízení větší než 30, se jednalo o řízení s velkým počtem účastníků. Prvoinstanční orgán tudíž nepochybil, když oznamoval zahájení řízení i rozhodnutí ve věci veřejnou vyhláškou. Rozhodnutí tak bylo žalobci, jakožto jednomu z řady „*mezujících sousedů*“ v souladu se zákonem doručeno. Žalobce se tak nemůže důvodně dovolávat toho, že by své námitky vůči stavebnímu povolení nemohl z důvodu tvrzené chyby v doručování uplatnit v odvolacím řízení. Žalobce tak učinit mohl, a proto z důvodu uvedeného v ustanovení § 100 odst. 2 věta druhá správního řádu se obnovy řízení domáhat nemůže.

Soud neshledal důvodným ani druhý žalobní bod.

Podle § 115 odst. 5 stavebního zákona se účastníkům řízení, kteří byli o zahájení stavebního řízení uvědomeni veřejnou vyhláškou, stavební povolení oznamuje doručením veřejnou vyhláškou. Stavebníkovi a vlastníkovi stavby, na které má být provedena změna, se však doručuje stavební povolení do vlastních rukou. Na základě ustanovení § 113 odst. 3 stavebního zákona doručuje-li se účastníkům řízení oznámení o zahájení řízení veřejnou vyhláškou, stavebníkovi a vlastníkovi stavby, na které má být provedena změna, se oznámení doručuje do vlastních rukou.

Doručuje-li se stavební povolení veřejnou vyhláškou, má stavební úřad povinnost doručit do vlastních rukou pouze stavebníkovi, eventuálně vlastníkovi stavby, na které má být provedena změna. Žalobce nebyl žádnou z těchto osob, a prvoinstanční orgán proto nepochybil, když žalobci stavební povolení nedoručoval do vlastních rukou.

Soud neshledal důvodným ani třetí žalobní bod.

Žalobce svoji žádost datovanou dnem 11.5.2012 označil slovy „*Obnova řízení „Cyklostezka – Formanská stezka, Starý Smolivec – Dožice dl. 2950“*“. V žádosti uvedl: „*V k.ú. Starý Smolivec jsem vlastníkem několika pozemků (pozemky KN číslo 120, 321, 316, 331/1, PK číslo 317, 318, 319, 367 a další), které sousedí s předmětným parcelním číslem KN 895, druh pozemku - ostatní plocha, způsob využití - ostatní komunikace (Formanská stezka). Tyto pozemky jsou přístupné pouze z této uvedené ostatní komunikace. Jelikož vyšly najevo*

dříve neznámé skutečnosti, že žádám tímto o obnovu řízení (§ 100 odst. 1 písm. a) správního řádu) ve shora uvedené věci a přiznání odkladného účinku. Důvodem je hrozba vážné újmy na mých právech a právem chráněných zájmech“.

Žalobce žádost nejen slovně označil jako „obnova řízení“, ale také výslovně uvedl, že „žádá tímto o obnovu řízení“ a uvedl i důvod pro obnovu, když tvrdil, že „vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti“ a provedl právní kvalifikaci, když zmínil ustanovení „§ 100 odst. 1 písm. a) správního řádu“. Z obsahu žádosti tak jednoznačně vyplývá, že úmyslem žalobce bylo podat nikoli odvolání, nýbrž žádost o obnovu řízení. Za situace, kdy v okamžiku podání žádosti již bylo stavební povolení v právní moci, a správní orgány z této skutečnosti vycházely, nemohly správní orgány z důvodu nenabytí právní moci stavebního povolení posoudit obsah žádosti jako odvolání. Tedy jako podání směřující proti nepravomocnému stavebnímu povolení.

Soud neshledal důvodným ani čtvrtý žalobní bod.

Podle § 92 správního řádu opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Z obsahu citovaného ustanovení vyplývá, že toto dopadá nikoli na řízení o žádosti o obnovu řízení, nýbrž na řízení o opožděném nebo nepřipustném odvolání. Ustanovení § 92 správního řádu tak na řízení o žádosti žalobce vůbec nedopadalo, a proto nemohlo dojít ani k jeho porušení. Okolnost, zda zde jsou či nejsou dány důvody pro zahájení přezkumného řízení, nemá vliv na zákonnost rozhodnutí o tom, zda zde jsou či nejsou naplněny podmínky pro povolení obnovy řízení.

Soud neshledal důvodným ani pátý žalobní bod.

Vzhledem k tomu, že v případě žalobce nebyla naplněna podmínka uvedená v ustanovení § 100 odst. 2 věta druhá správního řádu, tj. že důvod obnovy mohl žalobce uplatnit v odvolacím řízení, nemohly se správní orgány zabývat dalšími podmínkami pro povolení obnovy řízení, např. tím, zda „žalobcem uplatněná námitka by mohla odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem původního správního řízení“. Je tomu proto, že nenaplnění podmínky uvedené v ustanovení § 100 odst. 2 věta druhá správního řádu, zcela znemožňuje povolit obnovu řízení. Stejně tak nebyly oprávněny přezkoumávat zákonnost stavebního povolení.

Povolená stavba byla graficky znázorněna již v projektové dokumentaci předložené stavebníkem v průběhu stavebního řízení. Například v situačním výkresu 1:2500 C.2.1. Žalobci tudíž nic nebránilo v tom, aby se v průběhu stavebního řízení se stavbou a jejím umístěním seznámil a v této souvislosti uplatnil svoji námitku „stran znemožnění přístupu k pozemkům v jeho vlastnictví“.

VII.
Rozhodnutí soudu.

Soud neshledal žádný ze žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VIII.
Odůvodnění neprovedení důkazů.

Soud neprovedl důkaz osobou zúčastněnou na řízení navrženými důkazy, neboť provedení těchto důkazů nebylo potřebné k posouzení důvodnosti žaloby.

IX.
Náklady řízení

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož se žalovaný vzdal práva na náhradu nákladů řízení, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, nemohly jí vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s.ř.s. Soud neshledal ani důvodů zvláštního zřetele hodných, které by přiznání nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení odůvodňovaly, proto rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 13. listopadu 2013

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová